

Onderzoek kwaliteit van ministeriële regelingen

W. Voermans, Ph. Eijlander

Centrum voor Wetgevingsvraagstukken, Katholieke Universiteit Brabant

Bestelling: Centrum voor Wetgevingsvraagstukken, K.U. Brabant

Kenmerk: [EWB 01.001](#)

Samenvatting

In het onderzoek zijn de volgende vragen gesteld: Welke inhoudelijke en technische onvolkomenheden doen zich voor in ministeriële regelingen getoetst aan de Aanwijzingen voor de regelgeving (Ar)? Hoe wordt inhoud gegeven aan de delegatiegrondslagen? Welke aanbevelingen kunnen worden gedaan?

De belangrijkste resultaten zijn:

1. Inhoudelijke afwegingen zoals over de uitvoerbaarheid of handhaafbaarheid, lasten en effecten van de regeling komen vrijwel niet voor in de toelichting. Als ze voorkomen dan betreft het een uitleg van de regeling, niet in de vorm van een afweging of verantwoording. Probleemanalyses, afwegingen van beleidsopties, of overwegingen om het opwekken van conflicten tegen te gaan zijn niet aangetroffen.
2. Nagenoeg alle regelingen laten gebreken in de technische kwaliteit zien, dat wil zeggen dat is afgeweken van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Voorbeelden daarvan zijn het afwijken van het model voor het opschrift van de regeling (art 106 en 108 Ar), van de indelingsvolgorde (art 96 Ar), van het consistent gebruik van begrippen (art 52,54,58 Ar), en van het voorschrift om geen onderdelen van de hogere regeling te herhalen in de regeling die immers daarop is gebaseerd (104a Ar). Hoewel dergelijke afwijkingen op het eerste gezicht niet ernstig lijken is wel sprake van gebruiksonvriendelijkheid, disharmonie, interpretatieverschillen en daarmee problemen bij uitvoering en handhaving.
3. Bij vier van de zesentwintig onderzochte regelingen is een mogelijk gebrek geconstateerd in de eis van een aanwijsbare en voldoende bevoegdheid voor het vaststellen van de regeling. In één van deze vier is sprake van twijfel over de vraag of de delegerende wet voldoende basis geeft voor het vaststellen van de onderzochte ministeriële regeling. In de overige drie gevallen is het de vraag of de minister bevoegd is in plaats van kabinet of parlement. Verder zijn enkele wetten aangetroffen waarin de bevoegdheidsgrondslag erg ruim is gesteld zoals in de Kaderwet subsidies SZW en de Kaderwet LNV-subsidies.